

Posudek konzultanta

na diplomovou práci

Diplomant: **Zbyněk Fibich**

Téma diplomové práce: **Řízení o dědictví**

Předložená diplomová práce je zpracována v rozsahu 45 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam odborné literatury, na kterou autor v textu odkazuje formou poznámek pod čarou, mimoto zpracování práce svědčí o tom, že diplomant tuto literaturu ovládl a že z ní čerpal.

Diplomová práce je po formální stránce rozdělena do patnácti částí včetně úvodu a závěru. Po formální stránce je práce rozčleněna vhodným způsobem. Jednotlivé části dostatečným způsobem vystihují témata, která patří do problematiky práce. Po úvodu následuje část druhá, ve které autor popisuje hmotněprávní předpoklady dědění. Část třetí je částí historickou, diplomant se v ní zabýval vývojem řízení o dědictví na území České republiky. Samostatnou část věnoval autor pravomoci a příslušnosti soudu. Kladně hodnotím, že se diplomant zmínil i o možnosti existence dědického řízení s mezinárodním prvkem. V části páté popsal diplomant časovou působnost procesních předpisů. Provedl diferenciaci období, v nichž došlo ke smrti zůstavitele a rovněž diferenciaci předpisů procesního práva, podle kterých pak bude dané řízení probíhat. V části šesté se autor zabýval úlohou notáře v řízení o dědictví. Zahájení řízení o dědictví je popsáno v části sedmé. V následující části se pak autor podrobněji věnoval předběžným šetřením. Konkrétně se v této části práce zabývá problematikou závěti, listinou o vydědění, listinou o ustanovení správce dědictví, neodkladnými opatřeními, institutem správce dědictví a popisuje počáteční překážky řízení. V další části práce se autor zabýval projednáním dědictví. Samostatnou kapitolu této části věnoval autor účastníkům dědického řízení, což je samozřejmě v pořádku. Zde mám pouze připomínku k tomu, co autor uvádí na straně 27 u zániku plné moci. Autor v práci uvádí, že „zmocnitel i zmocněnec mohou plnou moc odvolat“, správně má být uvedeno, že zmocnitel plnou moc odvolává a zmocněnec plnou moc vypovídá. Velmi kladně hodnotím i zařazení kapitoly o dědických sporech a kapitoly o vypořádání společného jmění manželů. Ve zvláštní kapitole diplomant popsal obvyklou cenu majetku, zabýval se případy, kdy je dědictví předlužené a nastínil varianty řešení předluženého dědictví. Dále rovněž popsal situaci, kdy se dědicové dohodnou a uzavřou dohodu o vypořádání dědictví. Tato část pak končí kapitolou, kde diplomant popisuje vydání usnesení soudem, kterým řízení o dědictví zpravidla

končí. V dalších částech práce se autor věnoval úkonům soudu po ukončení řízení o dědictví, náklady tohoto řízení a dodatečným projednáním dědictví. Zvláštní část je rovněž věnována opravným prostředkům proti rozhodnutím soudu v dědickém řízení. V závěru práce autor shrnul problematiku, kterou se ve své diplomové práci zabýval.

Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce splňuje jak po stránce obsahové, tak po stránce formální požadavky kladené na tento druh prací, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

Při ústní obhajobě doporučuji, aby se diplomant zaměřil na tyto problémy:

1. Nedochozí zavedením institutu „správce dědictví“ ustanoveného zůstavitelem k prolomení zásady nabývání dědictví smrtí zůstavitele,
2. návrhy diplomanta de lege ferenda.

V Praze dne 19.ledna 2006

JUDr. Dita Melichářová, Ph.D.
konzultant